

но за него никой нищо не знаахъ; най послѣ отъ нѣкой си престаралъ Евреинъ, на име Ида, та разбраха, гдѣ е заробенъ Господнынъ Кръсть: той былъ заробенъ въ земата подъ единъ изыческы храмъ. Св. Елена тозъ часъ заповѣдала да съворѣхъ храма; зданіето съборили, земи да копахътъ, и ископали три кръста. Я кой былъ Христовынъ Кръсть? Промыслахътъ незабавно разрѣшилахъ тѣй недоумѣніе. По край това мѣсто, дѣто разгледвахи изрокумытъ кръстове, преносаху мъртвецъ да го погребатъ; Патріархъ Макарій заповѣдалъ на носачитѣ да са спрѣхътъ, и земи да полагатъ кръстоветѣ на мъртвеца. Тѣхъ на него едина кръсть — нищо, другыа, пакъ нищо; полагатъ третіа, — мъртвеца оживява; по тозъ начинъ най послѣ и познали, кой е Господнынъ Кръсть. Св. Елена, Дѣхъовенството, войнытъ, народа, Господаритѣ земи да са покланяхътъ на Господнынъ Кръсть и да го цалѣватъ. Споредъ голѣмата тѣснота на него мѣсто всички не можеху да го видѣхътъ, а на всички са искало да го видѣхътъ поне, та за тѣй Патріархътъ Макарій, като са покачиахъ на високо мѣсто, поднѣмалъ го, въздигалъ го и тѣй показвахъ на всичкиа, тамъ събранъ народъ Кръста. Народа глѣдалъ Кръста, молиахъ са и мѣ са покланяахъ до земата. Сѣ това въздыганіе на Господнынъ Кръсть, което са извършило него врѣме въ Иерусалимъ, сега го споменѣва нашата Церква.

Слава. Христіены! Ный сега глѣдамы, мо-